

Sygn. akt I C 949/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Wieluniu I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Kolasa

Protokolant: staż. urz. K. K.

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2018 roku w Wieluniu

na rozprawie

sprawy z powództwa W. C.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zadośćuczynienie, odszkodowanie i ustalenie

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda W. C. kwotę 26.000,00 (dwadzieścia sześć tysięcy 00/100) złotych tytułem zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 20.000,00 (dwadzieścia tysięcy 00/100) złotych od 19 lutego 2017 r. do dnia zapłaty i od kwoty 6.000,00 (sześć tysięcy 00/100) złotych od 12 lipca 2018 r. do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo o odszkodowanie;
3. ustala, że pozwany (...) Spółka Akcyjna w W. ponosi odpowiedzialność na przyszłość za wszelkie skutki zdarzenia z dnia 24 lipca 2015 r., w następstwie którego powódka W. C. doznała uszkodzenia ciała i wywołania rozstroju zdrowia;
4. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda W. C. kwotę 5.162,00 (pięć tysięcy sto sześćdziesiąt dwa 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
5. obciąża i nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wieluniu tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w postaci wydatków:
 - a) od powódki W. C. kwotę 56,17 (pięćdziesiąt sześć 17/100) złotych;
 - b) od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 645,99 (sześćset czterdzieści pięć 99/100) złotych.

Sygn. akt I C 949/17

UZASADNIENIE

W pozwie z 19 lipca 2017 r. powódka W. C., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 20.000 zł zadośćuczynienia i 2.154,60 zł odszkodowania obejmującego zwrot kosztów leczenia - z tytułu uszkodzenia ciała i wywołania rozstroju zdrowia z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu, a także ustalenia odpowiedzialności za przyszłe szkody (pozew – k.2-50dwr.)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu, podnosząc, że w sprawie było prowadzone postępowanie likwidacyjne. Odmówiono jednak wypłaty zadośćuczynienia i odszkodowania, gdyż odpowiedzialność w stosunku do współwłaściciela pojazdu (małżonka) oparta jest o zasadę winy – której nie wykazano, a nie zasadę ryzyka (odpowiedź na pozew – k. 32-33)

Prawomocnym wyrokiem wstępnym z 20 września 2017 r. Sąd uznał powództwo za usprawiedliwione w zasadzie. (wyrok – k.39)

Pismem z 29 czerwca 2018 r. powódka rozszerzyła żądanie zadośćuczynienia o kwotę 6.000 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia rozszerzenia (pismo –k.118-119)

Do zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 lipca 2015 r. w miejscowości P., gm. Z. doszło do zdarzenia drogowego. Mąż powódki A. C. kierujący motocyklem marki Y. nr rej. (...) na odcinku drogi (...) jadąc od strony S. w kierunku Ł., w wyniku pęknięcia dwóch elementów przekładni amortyzatora tylnego wahacza, przewrócił się na jezdnię z pasażerem pojazdu, którym była powódka. Postępowanie przygotowawcze prowadzone w tej sprawie przez KPP w Z. zostało umorzone postanowieniem z 26 listopada 2015 r. wobec braku znamion czynu zabronionego.

(dowód: postanowienie – k.7-7odwr.)

W wyniku przedmiotowego zdarzenia powódka doznała szeregu obrażeń ciała, w tym stłuczenia i obrzęku mózgu, stłuczenia kręgosłupa szyjnego oraz niedowładu lewej kończyny górnej. Powódka była hospitalizowana od 24 lipca do 11 sierpnia 2015 r. na Oddziale Neurochirurgii Szpitala Wojewódzkiego w S., a następnie przeniesiona na Oddział Rehabilitacyjny tego szpitala – tam przebywała do 27 sierpnia 2015 r. Po opuszczeniu szpitala powódka kontynuowała leczenie w Poradni Neurologicznej w W. oraz korzystała trzykrotnie z zabiegów rehabilitacyjnych.

(dowód: dokumentacja medyczna – k.8-10, 14-23)

Z powodu doznanych obrażeń ciała powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim od 24 lipca do 30 listopada 2015 r.

(dowód: zaświadczenia lekarskie – k.11-13)

A. C. w chwili zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Powódka zgłosiła szkodę, ale pozwany decyzją z 15 marca 2017 r. odmówił przyjęcia swojej odpowiedzialności z przyczyn tożsamyh, co podniesione w odpowiedzi na pozew.

(dowód: decyzja – k.25-25odwr.)

W kartach informacyjnych leczenia szpitalnego oraz wizyt u lekarza neurologa wpisano leki przepisane pacjentce: euthyrox, nootropil, neurovit, citotrop.

(dowód: karty – k.8-10, historia choroby – k.17-23)

12 stycznia 2017 r. na rzecz powódki została wystawiona przez aptekę (...) s.c. w W. faktura sprzedaży towarów: citotrop, prewenit balance i magnezin comfort za cenę 102,60 zł.

(dowód: faktura – k.24)

W punktu widzenia neurologa w wyniku zdarzenia z 24 lipca 2015 r. powódka doznała organicznego pourazowego uszkodzenia mózgu. Zmiany pourazowe w mózgu występują nadal i mają charakter utrwalony. Stały uszczerbek

na zdrowiu wynosi 30%. Zgłaszane przez powódkę objawy przemawiają za występowaniem lekkiego pourazowego zespołu charakteropatycznego lub otepiennego. Zawroty z lekkimi zaburzeniami równowagi wynikają ze zmian organicznych w mózgu i są utrwalone, przewlekłe i nie rokują wyleczenia. Powódka wymaga dalszego, stałego leczenia neurologicznego i farmakologicznego, nie wymaga leczenia rehabilitacyjnego. Jej stan zdrowia nie ulegnie pogorszeniu. Stwierdzone objawy nie wymagają pomocy osoby drugiej i nie są przeciwwskazaniem do wykonywania czynności zawodowych.

(dowód: pisemna opinia biegłego lekarza neurologa J. M. – k.48-51)

W punktu widzenia psychologa u powódki nie stwierdza się deficytów w zakresie poziomu funkcjonowania podstawowych procesów poznawczych. Diagnoza psychologiczna nie wykazała symptomów organicznych zmian w o.u.n., które rzutowałyby w znaczący sposób na jej sprawność intelektualną lub pozostawiły trwałe zmiany w osobowości. Widocznymi niekorzystnymi skutkami organicznych zmian w o.u.n., które mają związek z doznany na skutek wypadku urazem mózgu są nadal występujące problemy z koncentracją uwagi oraz wzmożona męczliwość, które mogą ulec tylko zminimalizowaniu ale nie ustąpić całkowicie.

(dowód: pisemna opinia biegłego lekarza psychologa M. B. – k.83-86)

W punktu widzenia neurologopedy u powódki nie stwierdza się afazji – nagłej utraty mowy oraz dyzartii – powolnego ewentualnie zmiennego tempa mowy powodującego jej zniekształcenie. U powódki stwierdza się niewielkie spowolnienie mowy, które uległo zmianie z powolnego na szybkie w przeciągu niespełna dwóch miesięcy, przy czym powódka mówiła szybko już przed wypadkiem komunikacyjnym. W wyniku doznanych urazów u powódki mogło dojść do krótkotrwałego zaburzenia mowy na tle neurologicznym. U powódki stwierdza się tachylalię, która jest zaburzeniem płynności mówienia w taki sposób, że tempo mowy jest nienaturalnie szybkie, przyspieszone, a w skrajnych przypadkach określane jako patologiczne. Przyczyny tachylalii mogą być różne, przy czym w przypadku powódki występująca u niej tachylalia mogła się nasilić w związku z emocjami i traumą po wypadku. Wyklucza się inne przyczyny tachylalii – endokrynologiczne i psychiczne. Zaleca się powódce terapię u psychologa w związku z emocjami i logopedy, który wprowadzi ćwiczenia spowalniające tempo mowy. Ze względów logopedycznych i neurologopedycznych nie ma podstaw do ustalenia uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem.

(dowód: pisemna opinia biegłego lekarza neurologopedy S. J. – k.107-114)

Powódka urodziła się w (...) roku. Po wypadku z 24 lipca 2015 r. straciła przytomność. Z miejsca zdarzenia została zabrana przez pogotowie ratunkowe. Przez 2 tygodnie nie pamiętała, co się z nią działo. Po powrocie ze szpitala do domu zajmował się nią mąż. Powódka ma dwoje dzieci. Obecnie powódka czuje się znacznie lepiej, niż rok wcześniej. Poddawała się terapii w klinice neurologicznej i rehabilitacji. Ma nadal problemy z koordynacją, równowagą, koncentracją, pamięcią. Z tego powodu może jeździć samochodem i na rowerze na znacznie krótszych trasach, niż przed wypadkiem. Ma problemy z pływaniem. Do pracy na stanowisku kadrowa wróciła w grudniu 2015 roku, bo tak zalecił jej neurolog. Znacznie dłużej niż kiedyś zajmuje jej zaznajamianie się z nowymi przepisami, które musi znać jako kadrowa. Powódka nadal korzysta z opieki lekarza neurologa. Lek eurhyrox jest lekiem na tarczycę.

(dowód: zeznania powódki w zw. z jej informacyjnymi wyjaśnieniami – protokół rozprawy z 18 lipca 2018 r. k.128-128odwr. w zw. z protokołem rozprawy z 20 września 2017 r. k.37-37odwr.)

Odpis pisma zawierającego rozszerzenie powództwa został doręczony stronie pozwanej 11 lipca 2018 r.

(dowód: potwierdzenie odbioru – k.126)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Na podstawie art. 365 k.p.c. sąd był związany wyrokiem wstępnym, którym powództwo uznano za usprawiedliwione co do zasady. W tym zakresie nastąpiło ograniczenie postępowania dowodowego.

Pozwany nie powołał się przy tym na okoliczności świadczące o przyczynieniu się poszkodowanego do szkody (art. 362 k.c.), ograniczające obowiązek jej naprawienia.

Tym samym Sąd dokonał oceny wyłącznie wysokości zgłoszonych roszczeń.

Jeśli chodzi o poszczególne roszczenia dochodzone przez powódkę, to zgodnie z art. 445 k.c. zadośćuczynienie stanowi formę rekompensaty pieniężnej z tytułu szkody niemajątkowej, określanej również jako krzywda, która przejawia się w ujemnych doznaniach (cierpieniach) fizycznych i psychicznych wywołanych uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia (§ 1 art. 445 k.c.).

Z materiału dowodowego wynika, że powódka doznała szkody na osobie w obu jej postaciach.

Orzekając o wysokości zadośćuczynienia Sąd wziął pod uwagę okoliczności indywidualizujące to roszczenie. Z jednej strony uwzględnił te, przemawiające za umiarkowaną jego wysokością: trwałe następstwa jedynie w aspekcie neurologicznym, relatywnie niedługi okres hospitalizacji (ok. miesiąc), ograniczenia życiowe istniejące tylko w czasie pobytu w szpitalu i po powrocie do domu do końca listopada 2015 roku, brak konieczności przeprowadzenia zabiegu operacyjnego, powrót do wykonywania pracy zawodowej w grudniu 2015 roku i zachowanie możliwości zarobkowania, znaczna poprawa wraz z upływem czasu od wypadku w zakresie mowy i jego tempa. Z drugiej jednak strony występują w znacznym natężeniu okoliczności uzasadniające przyznanie zadośćuczynienia w kwocie wyższej, niż zasądzone w podobnych przypadkach: rodzaj i charakter doznanego urazu, który nie był ograniczony do dysfunkcji jednego organu ale wielonarządowy i dotyczył m.in. głowy – co w oczywisty sposób rzutuje na funkcjonowanie całego organizmu, relatywnie młody wiek poszkodowanej w dacie zdarzenia (45 lat), znaczna wysokość stałego uszczerbku na zdrowiu (30%); brak możliwości wyleczenia w zakresie uszkodzenia mózgu i jego skutków, ograniczenie dotychczasowej aktywności fizycznej i możliwości prowadzenia pojazdów mechanicznych. Z tych względów Sąd wyważając te kryteria, ustalił zadośćuczynienie na kwotę nie mniejszą niż żądane pozwem 26.000 zł, jako adekwatne do rozmiaru krzywdy.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych – w zakresie kwoty 20.000 zł od upływu 30 dni od zgłoszenia szkody. Z treści pisma pozwanego z 15 marca 2017 r. (k.25) wynika, że było kolejna odmowna decyzja pozwanego, zatem szkoda została zgłoszona wcześniej – pozwany tym okolicznościom nie zaprzeczył (art. 230 k.p.c.).

Co do kwoty 6.000 zł, to zgodnie z art. 455 k.c. odsetki należały się od wezwania dokonanego doręczeniem pisma rozszerzającego powództwo.

Sąd uwzględnił powództwo o ustalenie odpowiedzialności pozwanego za przyszłe szkody (art. 189 k.p.c.). Powódka przywołała w pozwie okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie. Z opinii zwłaszcza biegłego neurologa wynika, że powódka wymaga dalszego, stałego leczenia neurologicznego i farmakologicznego. W konsekwencji została udowodniona przez stronę powodową możliwość poniesienia dalszych kosztów związanych z leczeniem, mogących być kompensowanymi stosowną rentą albo dalszym odszkodowaniem.

Sąd oddalił zgłoszone w pozwie powództwo o odszkodowanie obejmujące zwrot poniesionych kosztów leczenia, jako nieudowodnione zgodnie z art. 6 k.c. i art. 232 zd. 1 k.p.c. W myśl art. 444 § 1 zd. 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Powódka reprezentowana przez pełnomocnika nie wносиła o to, by biegli wypowiedzieli się co do zasadności stosowania przez nią określonych leków oraz poniesionych kosztów leczenia w okresie objętym pozwem. Działanie Sądu z urzędu jest w okolicznościach sprawy wyłączone. Sam zaś materiał dostarczony przez powódkę oraz jej zeznania był niewystarczający do czynienia ustaleń. Dodać trzeba, że lek eurhyrox wpisywany do kart wypisowych ze szpitala jest lekiem na tarczycę – co podniosła sama powódka. Wymienione zaś na załączonej do pozwu fakturze: citotrop, prewenit balance i magnezin comfort są (vide internet) suplementami diety, nie zaś lekami. Skoro tak, to jedynie opinia biegłego mogła wyjaśnić potrzebę ich stosowania w przypadku powódki. Tych niedostatków dowodzenia szkody i jej wysokości nie można było przezwyciężyć w trybie art. 230 k.p.c.

Koszty procesu stosunkowo rozdzielono - art. 100 zd. 1 in fine k.p.c. Powódka wygrała proces w 92% i jej koszty wyniosły łącznie 5.925 zł: wynagrodzenie pełnomocnika i opłata skarbową od pełnomocnictwa (3.617 zł), opłata od pozwu – 1.108 zł, zaliczki na biegłych – 400 zł (k.55) i 500 zł (k.89), opłata od rozszerzonego powództwa – 300 zł. Koszty pozwanego to 3.617 zł – wynagrodzenie pełnomocnika i opłata skarbową od pełnomocnictwa. Koszty stron łącznie wyniosły 9.242 zł. Pozwany winien zatem zwrócić powódce różnicę między kosztami przez nią poniesionymi a kosztami należnymi.

Przy odpowiednim zastosowaniu tej zasady orzeczono o obowiązku poniesienia przez strony kosztów opinii biegłych łącznie 702,16 zł (140,48 zł-k.55, 561,68 zł-k.117), w proporcji do stopnia jego uwzględnienia/oddalenia (art. 113 ust. 1 i 2 oraz ust. 4 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.).

SSR /-/ M. K.